

Nyt spændende fund gjort i den Københavnske undergrund.

I februar 2011 gjorde et par kvabologer en overraskende opdagelse.

I kloakkerne under Stengade-området fandt de et hidtil ukendt rum.

Da den gamle Allotria-tunnel for længst er fyldt op og forsvundet, og da rummet befandt sig mere end 100 meter fra Allotria-området, kunne man udelukke en forbindelse til dette.

Da visse sakrale elementer i rummet ligeledes tydede på en helt anden oprindelse, følte kvabologerne sig overbeviste om, at de stod i det hemmelige rum, hvor man i forne tider dyrkede Kvabben. Dette var den første dyrkelse af Kvabbe, og var stadig af både kirken og staten erklæret forbudt. Rummet er beskrevet flere steder i de såkaldte illuminations-skrifter, som Kvabbens åndehul, eller slet og ret Kvabbe-rummet.

Rummet var ikke særlig stort: 6,5 X 3,75 meter og 2,00 meter i højden.

Men da Kvabbe-menigheden også kun udgjorde en lille håndfuld heltmodige pionerer, har dette sikkert været tilstrækkeligt, måske undtagen i de største højtider: Store Gydedag, Sumpnatten, Pogo Himmelfart og ikke mindst Vandfald.

Indgangen til rummet var en firkantet lem i rummets loft, hvorfra der førte en almindelig stige.

Der blev som nævnt gjort flere unikke fund af relikvier i rummet, som vi ikke i denne artikel skal komme nærmere ind på, men vil blive beskrevet andetsteds.

Disse fund har på afgørende vis kastet lys over den aller tidligste Kvabbe-kultur.

Under gennemgangen af rummet blev forskerne opmærksomme på, at der på væggene var sat stykker af tape op.

Alle stykkerne var præcis 50 cm lange og 4,76 cm brede.

Ialt var der 1440 stykker tape. Stykkerne var opsat i søjler med 40 stykker over hinanden fordelt med 6 søjler på hver af de korte vægge og 12 søjler på hver af de lange. Dette giver 240 stykker tape på de korte sider og 480 stykker tape på hver af de lange sider.

Da forskerne tog stykkerne ned fra væggen, kunne de konstatere, at der var tale om ganske almindelig malertape. Forskerne havde ingen forklaring, hvad baggrunden var for denne tilsyneladende systematiske opsætning af 50 cm lange stykker tape i det hellige rum.

Man tog samtlige 1440 stykker tape forsigtigt ned fra væggene og anbragte dem i en kasse, og gik igang med at studere de mange andre og mere iøjnefaldende stykker gods, der var bjerget.

Imidlertid vendte Professor Jaques Le Cable og Professor J. M. C. V. Tour du Quab efter noget tid tilbage til kassen. De havde en fornemmelse af, at der var noget de havde overset.

Der var 2 ting, der fangede forskernes opmærksomhed: Alle stykkerne var præcis lige lange og bredde og det samlede antal på 1440.

Et grundigt studie af et udvalg af tape-stykkerne viste at små stykker af pigment, stammende fra væggen, sad fast på tapestykkerne.

Det lignede nærmest snavs, men nogle steder samlede det sig i lodrette bånd, og andre steder i vandrette striber.

Flere af stykkerne havde mønstre, der mindede om datidens hulkort.

Netop denne lighed fik forskerne til at spekulere på, om der lå en eller anden form for kodning bag, og at disse tapestykker bar på et hemmeligt budskab.

Forskerne var ved at give op, da Professor Jaques Le Cable endelig kom på den tanke, at der kunne være tale om en lydkodning.

Efter indscanning af tapestykkerne og en avanceret grafisk filtrering, hvor tapens struktur blev rensset fra pigmenteringen, blev de 1440 tapestykker omskabt til sonografier.

Den kendsgerning at et døgn består af præcis 1440 minutter, gjorde det sandsynligt at hvert sonogram udgjorde 1 minut.

Ved at omdanne hvert sonogram til en 1 minuts lang lydfil, har forskerne fået 24 timers unik lyd.

Det er Kvabbologisk Instituts intention at udgive dette materiale så snart de nødvendige midler er til rådighed.

Det skal dog bemærkes, at det ikke er alle Kvabbologer, der er enige i Cable's og Tour's teorier.

Cable er en kontroversiel person, der tidligere er blevet anklaget for videnskabelig uredelighed.

Enkelte kvabbologer tror slet ikke på ideen med at tape-stykkerne er sonografiske aftryk, men at de ganske enkelt er tilfældigt snavs fra væggene.

Der er stadigvæk en række uopklarede spørgsmål angående de 1440 tape-stykker.

Tror man på lydteorien er der også her en række nye spørgsmål.

For eksempel: Hvordan er sonografierne dannet?

Hvorfor er stykkerne opsat i 40 X 36 søjler og ikke i 24 X 60?

Desværre blev det hemmelige Kvabbe-rum totalt ødelagt af skybruddet over København i juli 2011.

Heldigvis nåede forskerne at sikre alle relikvier og genstande, men det kunne have været interessant at kunne give væggene en ny grundig undersøgelse med baggrund i den viden, vi har idag.

Så meget desto mere grund er der for at de 24 timers lyd bliver stillet til rådighed for offentligheden.